

Harry Potter's Love

Derece : NC-18 (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Snape

Özet : Herkes bazen zamanı geri sarmayı ister.

Notlar : Tarih, 02.09.07 (yayın tarihi: 11.04.2010)

Notlar II : What Would Harry Do adında bir klasik yarattıktan sonra, o konuya tekrar dokunmak aslında biraz cesaret isteyen bir eylem oldu.. WWHD benim tarihimde çok özel bir senaryo olarak kaldı, konusu basitti, anlatımı da basitti, ama doğru zamanda ve doğru yerde yazılmıştı, kalbime bir çizik attı ve gitti..

Notlar III : Çok sevdiğim bir konu düzenidir aslında hafıza kayıpları.. Bir çiftin neden bir çift olduğu tekrarlamınıza, ve ispatlamınıza yarar.. Zoraki birlikte olmaları da severim, onda da çifte başlarsınız, tadından yenmez..

Harry Potter's Love

"uyanıyor.. poppy!"

SOUNDTRACK

IL PENSIERO DI TE - ANDREA GUERRA

snape başına saplanan bir ağrıya gözlerini açtığında ilk düşüncesi birinin kafasını kopartmak olur, kimin kafasını kopartacağını düşünürken şanslı talihlinin sesini duyar

"snape.. gözlerini aç.."

snape bir öfkeyle gözlerini açar ve biraz bulanık, ama yine de yeşil gözleri görürken tıslar

"uzaklaş potter.."

harry kaşlarını çatar, ve biraz gerilerken mırıldanır

"neden kızgınsın? iyi hissetmiyor musun? ağrın mı var? nerde-" potter uzanarak onun alınına dokunurken snape eliyle ona vurur, harry elini kendine çekerek gerilerken sorar "neyin var? benim, harry-"

"görüyorum-" ve snape doğrulurken o sırada madam pomfrey içeri girer, konuşur

"severus, iyi misin, daha iyi olmalısın, bana bak-" severus ona bakarken sorar

"onun burda ne işi var? beni korumak için onu bırakacak kadar mı kimse yok artık?"

poppy kaşlarını çatarak harrye bakar, genç adam bilmediğini belirtirken snape tekrar pottera döner, ve gözlerini kısarak hala burda ne aradığını sorarken görüntüsü biraz netleşir, ama sonra tekrar bulanıklaşırken mcgonagallın sesi duyulur, snape ona döner..

SOUNDTRACK

BRANDI CARLILE - FOLLOW

Hold out, I know you feel it getting cold out without the blanket for your soul

And before you know it, you'll be frozen and you have to see this through, there's no one here but you.

I feel the rain coming down, it reminds me of who I used to be

But now that's nothing more than a memory.

"efendim?"

mcgonagall iç çekerken devam eder

"maalesef doğru severus.."

snape şaşkın, sağına döner ve pottera bakar: zamanın gerçekten geçtiği önünde dururken potter kollarını kendi etrafına sarmış, endişeyle ona bakıyordu, neden onun için endişe duyuyordu, snape kaşlarını çatarak tekrar mcgonagalla dönerken konuşur

"peki onun burda ne işi var? laneti o mu attı?"

harry *elbette atmadım* diye bağıırırken mcgonagall şıştler, sonra snape'e döner

"severus, harry seni incitecek bir şey yapmaz-" ve snape işte *buna* gülerken harry zayıf bir ses çıkartarak şokla ona bakar..

snape çarşafı iter ve kalkarken konuşur

"ben iyiyim, potteri gitmesi gereken yere yollayın, asamı verin, kendimi korurum-"

mcgonagall tedirgin, kalkarken cevaplar

"eminim korursun severus, ancak dinlemen gereken şeyler var-"

"yok! dinlemem gereken bir şey yok, benim için şu anda potter 17 yaşında, 25 değil! ve bu adamı tanımıyorum, savaş nasıl bitti bilmiyorum, kim var kim yok hiçbir fikrim yok, ve bana anlatabileceğin hiçbir şey yok minerva, sen de albus gibisin, çok konuşup hiçbir şey söylemeyen!"

snape onları geçer ve kapıları açarak koridorlara çıkar, her yer merline şükür boştur, genç adam koridorlara dalarak yoluna devam ederken mcgonagall ve muhtelemen aptal potter

da onu takip ediyordur, snape zindan merdivenlerine gidecekken biri koşarak hızlanır ve onu kolundan tutup çevirir, snape ona bakarken potter konuşur
"severus, dinle lütfen-"
"severus? çek elini *potter*-" snape kolunu kurtarıırken harry atılır
"daha dönmek için hazır değilsin! 1 haftadır uyuyorsun, ve aklın yerinde değil-"
snape fırtına gibi ona dönerken tıslar
"inan bana potter, kollarım ve bacaklarım çalışmasa bile, beynim yerinden sökülse bile, aklım seninkinden daha çok yerinde olacaktır.. şimdi bir daha yoluma çıkma, ve evine git, *derhal*, yoksa kötü şeyler olacak."
harry ona bakarken bir şey söylemez, bir adım geri atarken snape güzel diyerek önüne döner, ve merdivenleri inerken *potter* arkasından bakar..

snape merdivenleri inmiş, kapısının önüne yürürken şifreyi bilmediğini fark eder, kızgınlıkla geri döndüğünde potteri bulur, bu sefer bir lanet atacakken "*yılan dişi*.." snapein arkasındaki kapı açılırken profesör ona bakar, harry de ona bakıyorken snape kızgınlıkla fısıldar
"odamın şifresini nasıl bildiğini düşünmek bile istemiyorum.."
potter bir şey söylemez, snape önüne döner ve açık kapıyı iterek odasına girer, girer girmez de donarken potterın da arkasından içeri girdiğini duyumsar..

"bu.."
"evet.."
"sen.."
"evet.."

snape etrafa bakıyor, gözleri ilk defa bu kadar büyümüş, iki kişilik eve bakıyorken bir an sonra boğulur gibi olur ama toparlanır, ve ona dönerek konuşur
"pekala, her neyse, eşyalarını topla ve başka yere git, şimdi."
harry efendim derken snape tekrarlar
"aynen öyle.. her ne halittiysek umrumda bile değil muhtemelen seni kullanıyordum-"
"öyle bir şey yapmıyordun!"
snape gülerken sorar
"nerden biliyorsun? söyleyecek miydim-"
"beni *sevdiğini* söylüyorsun severus-"
"ve sen de *inaniyor* musun-"
"*elbette* inaniyorum!"
snape ona bakarken cevaplar
"olabilir.. şu anda sevmiyorum.. hatta düzeltelim : senden nefret ediyorum potter, ve inan, bu sana olan aşkımdan dışı vurumu falan değil.."
harry sessiz, mırıldanır
"biliyorum.." snape nerden biliyorsun bakışıyla bakarken harry açıklar
"savaş zamanı benden gerçekten nefret ettiğini söylemiştin.. en azından bir yere kadar.. ama o yerde olmadığın açık.."
"gayet.."
harry iç çeker ve sonra tamam diyerek içeri gider, snape onun *onun* odasına girdiğini duyarken öğrenerek yüzünü buruşturur, potter birkaç dakika sonra bir çantayla geri döner, mırıldanır
"odam yukarda-"
"bu binada ne işin var anlasam-"
"profesörüm severus.." snape *muhteşem* derken harry kapıyı açar ve çıkacakken mcgonagalla yüzyüze gelir, gerilerken minerva konuşur
"nereye harry?" snape onun yerine cevaplar, mcgonagall karşı çıkar
"hayır ne gerek var,-"
"ama profesör-"
"potter haklı minerva, gitmesi gerek-"

"hayır severus.." oda sessizleşirken mcgonagall devam eder
"önceki yaşam çevreni ne kadar geri alırsan, o kadar çabuk sürede kendine gelirsin, biliyorsun-"
"kendime gelmek istediğimi kim söylüyor? potterla *birlikteymişim*, ve sen de biliyorsun! bu *adam* burda yaşadığına göre bütün okul biliyor!"
"bütün büyücü dünyası da biliyor severus-"
"ah *muhteşem!*" mcgonagall ona kat'i surette aldırılmazken devam eder
"çocukluğu derhal kesmeni istiyorum severus."
snape ağzı açılarak ona bakarken mcgonagall değerli birkaç saniyesinden faydalanır, ona bakarak konuşur
"harry seni seviyor, hepimiz seviyoruz, şu anda senin için hiçbir manası olmadığını biliyorum, sen bu hafızadayken ben yine senin yanındaydım, biliyorsun.. ve bana o dönemlerde saygı duyardın, hala duyuyorsun.."
snape ona bakıyor, gözlerini kısmışken mcgonagall devam eder
"bu yüzden, bana ve kendine güvenmelisin.. aklını kaybetmiş falan değilsin, gayet güzel bir hayatın var, öğrencilerin seni kendi çaplarında seviyorlar, harry tekrarlıyorum seni seviyor, ve sana zarar gelmesini istemiyor-" snape ne kadar mutlu olduğunu gösterirken mcgonagall devam ediyordur
"ve senin çabucak eski haline dönmeni istiyoruz ve böyle davranarak harrye zarar veriyorsun severus, kes şunu!"
snape donarken mcgonagall kızmış, konuşur
"kendine gel lütfen! hiç yakışıyor mu?"
snape ağzını açıp cevap verecekken mcgonagall eliyle keser, mırıldanır
"problemlerinizi çözün, sonra da yemeğe çıkın.. harry.."
harry başını sallarken mcgonagall çıkar ve kapı arkasından kapanırken harry mırıldanır
"ben salonda yatarım.." ve çantasını kanepeye fırlatır, sonra kapıyı açıp çıkar ve giderken snape gözlerini kapatarak iç çeker, bunu hak edecek ne yaptığını sorgular..

"benden nefret ediyor.."
"etmiyor diyemeyeceğim.."
harry iç çekerek başını elleri arasına alırken arkadaşı hermione granger kendi sınıfında kağıtları okuyor, sıralarda oturan arkadaşına mırıldanır
"bence bir süre onu gerçekten yalnız bırakmalısın.."
"bırakacaktım, ama mcgonagall geldi.. şimdi oraya gittiğimi gece cinlerce kontrol falan ettirir, gitmezsem neler yapar korkuyorum.."
"gir, pelerinle dışarı çık, snape itiraz etmeyecektir.."
harry doğru, olabilir derken kapı tıklatılır, hermione girmesini söylerken kapı açılır ve öğrenci değil, snape görünürken ikisi de donar, snape hermionenin burada çalıştığını önceden öğrenmiş olacak, şaşırılmazken konuşur
"potter, laboratuvarlarımın, kütüphanemin, ve diğer eşyalarımın olduğu odaların şifreleri nedir?" harry iç çekerken bilmediğini söyler, snape kaşlarını çatarken harry cevaplar
"geçen hafta bahsi sen kazandın, ve gıcığına odalara şifre koydun, sırf yalvarmak için.. ya da ben bulana kadar söylememeye de yemin ettin, bilmiyorum o yüzden.."
snape *muhteşem* derken döner ve dışarı çıkar, harry de kalkarken bu kelimedenden nefret etmeye başladığını söyler ve onu takip ederken hermione iç çekerek kağıtlarına döner..

snape içeri girerken potter da arkasındadır, konuşur
"bak, belki denersem-"
"dene o zaman! eşyalarımın ulaşmak istiyorum potter, düşünsellerim içerde, iksirlerim içerde, *kıyafetlerim* içerde!"
"tamam, tamam sakın ol.."
snape sakinmiş, *sakinmiş* diyerek yürür, sonra ona dönerken konuşur
"hayatımı hala berbat ediyorsun, görüyor musun? eskiden senden serbestçe nefret edemezdim çünkü dumbledore vardı, şimdi de serbestçe nefret edemiyorum çünkü sana bağılıyım!" harry bu doğru değil diyecekken snapein bakışıyla susar, profesör konuşur

"nasıl seni sevdiğimi söylerim anlamıyorum, mutlaka seni kullanıyor olmalıyım.."

"bak, bunu söyleme.."

snape ona bakarken harry yenilmiş, konuşur

"madem öyle istiyorsun, eskisi gibi oluruz.. kavgaya ederiz, ben de senden nefret ederim, gerçekten edemem, ama rol yaparım.. *yapabilirim*.. ama bana beni kullandığını, beni asla sevemeyeceğini falan söyleme severus, lütfen.. beni seviyorsun, biliyorum.. kendini tanımıyorsun, ve ben ona laf söyletmem.. sen bile olsan.."

"iyi.." harry teşekkür eder, sonra kapıya dönerek mırıldanır

"ben söz dinlemeyen aptal bir adamım ve bundan sonra severus sırtımı ısırduğında gülmeyeceğim, ayrıca onu öpmeden uyursam ertesi sabah kahvaltıda yatağa getirip özür dileyerek ve affedilmeyi bekleyeceğim.."

snape şokla ona bakarken kapı tık diye açılır, harry diğer kapıya gider ve ağzını açarken

"sus!" harry ona bakar, snape gözlerini kırıştırıyor, mırıldanır

"sus, tamam.. sonra yaparsın.."

harry olur der ve banyoya giderken kapıya uzanır, snape onun da kitli olduğunu söyleyemedi potterin iç çektiğini duyar-

"bu hafta boyunca ilk duşu severus yapacak.."

kapı açılırken harry içeri girer, snape gözlerini kapatarak otururken kapı kapanır..

potter normal bir süreden gayet uzunca süre banyoda kalınca snape onun saklandığını anlamış, yemek saati gelmiş ve de geçmişken potter bir süre sonra dışarı çıktığında snape kanepede oturuyor, onun içeri girişini izlerken harry konuşur

"ne zaman yatacaksın?"

"ona göre banyoda mı kalacaksın?"

harry ona bir bakış atarken cevaplar

"diğer kapıları da açabilirim.."

snape kalsın derken bir süre sonra mırıldanır

"neden şifreleri bilmediğini söyledin? ve neden şifreler onlar?"

"o bizim gizli oyunlarımızdan biri, hermionenin önünde söylememe gerek yoktu.. şifreler onlar, çünkü o lafları bana söyletmezsin, ama kapılara ihtiyacım var ve seni mutlu edecek cümleleri bulmak için kafa patlatıyorum, ikimiz de mutlu oluyoruz.."

"sen neyden mutlu oluyorsun?"

"çünkü sen mutlu oluyorsun.. her kapıyı açmayı başardığımda hoşuna gidiyor.."

snape gözlerini devirirken harry bak diyerek konuşur

"hafızan ne kadar sürede geri döner bilmiyorum.. ama yarın pazartesi, ve dersler var-"

"iksiri unutmadım *sağol*.." harry güzel o zaman derken adama tekrar ne zaman

yatacağını soracak olur, ama snape önce konuşur

"nasıl oldu bu?"

harrynin sorusu havaya karışırken genç adam ağzını kapatır..

"bilmiyorum.."

"bilmiyorsun.."

harry iç çekerken cevaplar

"aslında biliyorum.. ama bir anda olmadı severus-"

"severus demezsen sevinirim.."

harry başını sallar, sonra konuşur

"uzun vadede oldu.. savaşın son yıllarında her işi ikimiz yapmaya başlamıştık, beni sen eğitiyordun.. remusa güvenmiyordun, weasleylerin kendileri için endişelenmeleri yeter diyordun, mcgonagall yaşıydu, dumbledore ölmüştü, beni sen aldın.."

snape ona bakıyorken harry karşıdaki koltukta, koltuğun ucunda oturuyor, dirsekleri dizlerine dayalı, elleri birleşmiş, avuçları birbirine dönük, ona bakıyorken devam eder

"bilmiyorum.. benden hala nefret ediyordun, ama savaş için bana ihtiyacın vardı.. ben senden nefret ediyordum, ama öğrenmek için sana ihtiyacım vardı.. ikimiz de bir süreliğine nefreti bir yere bırakmaya karar verdik, yoksa birbirimizi öldürecektik, savaş bitene kadar ateşkes yaptık.."

"ve işe yaradı?"

"yaradı.. ilk başlarda pek işe yaramadı aslında, ikimiz de kolay sinirleniyoruz, aslında başkalarına karşı değil, sadece birbirimizde kabuğumuz çok ince.. ve ilk başlarda evet, çok zor oldu, ama ikimiz de inat ettik, ve bir gün baktık ki, uzun süredir kavga etmiyoruz.."

"ve öpüşüyoruz?"

harry gülerken *hayır* der, snape onun gülüşüne bakarken harry açıklar

"ateşkes olunca bir anda sevgili falan olmadık.. yıllar sürdü.. önce arkadaş olduk, daha doğrusu ilk önce kavga etmeden aynı yerde yaşayabilen iki adam olduk.. sonra yavaş yavaş arkadaş olduk, sonra dost olduk, daha doğrusu sen beni kabuğuna almaya başladın, ben zaten sana karşı açtım, beni 15 yaşında mahvettin, o günden beri seninle ortak bir beyin kullanıyorum.."

snape hafifçe gülümserken harry ona bakar, genç adam fark etmemiştir, harry de dikleşerek devam eder

"sonra gittikçe zaman yetmemeye başladı, benim kız arkadaşlarım olunca onlara laf atıyordun, ilişkilerim senin yüzünden bitiyordu, sonra erkeklerle daha iyi olduğumu fark ettiğimde ettiğimiz kavga herhalde en büyük kavgamızdı, o gün senin hala neyi savunduğunu anlamam, ama sanırım başka erkeklere gideceğim için korkmuştun.."

snape cevap verecekken harry konuşur

"ilk erkek arkadaşımдан nefret ettin.. öldürmek istedin, ben bile gördüm, ve o gece kavga ettik, sonra da uzun bir süre konuşmadık.. o dönemde ben seherbazdım, okulda değildim, ve birbirimizi her gün görmüyorduk.. ama biz dosttuk, ve ben yapamadım, sen özür dilemeyecektin, ben geldim, sen dilemişsin gibi davrandım, ve barıştık.."

snape kaşını kaldırırken harry gülümser, mırıldanır

"seninle geçinmek satranç gibi snape.. benden özür dilemezsin, ama davranışların bunu gösterir, bunu öğrenmem zaman aldı.. benden özür dilemedin, ama ertesi gün yeni erkek arkadaşımla aramın nasıl olduğunu sordun, buluşmama giderken nasıl giyinmem gerektiğine dair bana fikirler verdin, özür diledin.."

snape onun gerisine bakarken harry devam eder

"sonra yavaş yavaş, sevgilimden çok seninle vakit geçirdiğimi, ve sevgilime de devamlı seni anlattığımı fark ettim.. o arada dokunuşlarımız devamlı aklımda kalıyordu, her şeyi hep hissediyordum, senin bana davranışların da değişmişti, bilmiyorum, ve sonra sevgilimden ayrıldım, buraya gelip profesör olacağımı söyledim, bu sefer de onun için kavga ettik-"

"neden?"

"beni burda istemiyordun.. bilmiyorum, sanırım sen de hissediyordun, arkadaşlığımız değişiyordu, ve bu iyi miydi kötü müydü bilmiyorduk.. benim tek dostum olduğumu söyledin hep, beni kaybetse neler olur bilmiyordun,-"

"sana öyle bir güç vermiş olamam-" harry acıyla gülümserken cevaplar
"eşit bit güç se-snape.. beni terk edersen ne hale gelirim bilmiyorum.."

snape ona bakıyorken yeşil bakışlar o halin ilk safhasını yaşadığını söylüyordur, snape bakışlarını kaçıır..

"profesör olduğumda iş daha da hızlandı.. öğrenciler aramızdakini bizden önce gördüler, bizden önce ad koydular.. ben fark ettiğimde iş işten geçmişti, bütün okul bizi konuşuyordu, sen de öğrendiğinde zindan alev aldı, sadece ben sakinleştirebilirdim ama bana da izin vermiyordun, o gece slytherinlilerinle beraber oturdum, hepsi destekçi oldu, kapıda nöbet tuttular, sen kapını açarsan haber vermek için.."

snape şokla dinliyorken harry o günleri hatırlamış, gülerek devam eder

"ertesi gün kapıyı açtığında öğrenciler içeri doluştu, odadakiler de bana haber verdi, onlar seni çığlık çığlığa oyalarken ben yetiştim, içeri daldım, kapıyı kitledim, neler olduğunu sordum, sen beni kovdun, ben gitmedim-"
"görebilir miyim?"

harry bilemiyorum derken snape özür dilemediği gibi yalvarmaz da, ama harry *görürken* iç çeker, kalkarak kütüphaneye gider, snapein duyamadığı uzun bir cümleyi daha kapıya fısıldar, kapı açılırken harry içeri girer..

SOUNDTRACK

BRANDI CARLILE - FOLLOW

*Follow your heart and see where it might take you, don't let the world outside there break you
They know not who you are inside, they've never felt your hell, don't ever let them crack.*

"ama neden beni istemiyorsun-"
"seni istiyorum aptal, ama burda değil!"
"nerde peki?! ha dışarıdayım ha yukarda! ayrıca başka erkeklerle olunca da kıızıyorsun, en azından burda öğrenciler var, yaşlılarım değil-"
"anlamıyorsun-"
"neyi anlamıyorum bir anlasam!"

snape gözlerini devirir ve salonda ilerlerken harry arkasından yürür

"neden açıklamıyorsun severus?! artık sinirleniyorum, ve biz kavga etmeyiz, biliyorsun-"
"ne zamandan beri-"
"ta başından beri! ateşkesimiz var, biliyorsun! yine kavga mı etmek istiyorsun?! yine benden nefret mi edeceksin? senden nefret etmemi mi istiyorsun?!"

snape ona bakıyorken harry de ona bakıyor, sorar

"istiyor musun?"
"istemiyorum.."
"güzel.. o zaman lütfen derdini söyle, çözelim, böyle olmak istemiyorum ben-"
"ben de istemiyorum potter! bıktım artık-"
"neden bıktığını anlamıyorum ki! mutlu olmamı istediğini sanıyordum-"
"ama şu anda mutlu musun-"
"değilim, çünkü beni sinir ediyorsun! hayatımın hiçbir aşamasına itirazın yok, sadece bir sevgilim olunca sana batıyor!"

snape ona bakarken ellerini açar, harry de ona bakarken snape gözlerini devirir, odasına giderken harry duvara bakar, sonra döner ve onu takip ederken konuşur

"severus, bir şey ima ettin gibi geldi, ama delirdim sanırım-"
"muhtemelen,-"
"ama ima ettin.."

snape kıyafetlerini katlıyor, mırıldanır

"muhtemelen delirdim.. kızgınlığım gözlerimi karartıyor-"
"severus sen ciddi misin?"

snape iç çekerek kıyafetleri bırakır, ona dönerken konuşur

"neden gitmiyorsun harry? hadi.. yukarı çık, yeni odana yerleş.."
"ama-"

"hadi.. burda kalırsan söylenmemesi gereken şeyler söylenecek, yapılmaması gereken şeyler yapılacak-" harry üzerine gelen, onu çıkartmaya yeltenecek adama bakarken sorar "ne gibi, ne yapabilirsin ki? senden nefret etmem, edemem, bitti o günler, daha da zorlayacak bir şey yapamazsın-" snape eğilerek onun o çok konuşan dudaklarını yakalarken harry eli havada, donar, profesör onun tadını aldıktan sonra geri çekilir ve tekrar odaya dönerken konuşur

"git harry.." harry kendine gelmeye çalışırken snape tekrar lanet kıyafetleri alır, katlamaya başlarken harry ilerler ve onun elini tutarken snape durur, harry fisıldar

"beni uzaklaştıramazsın.. öperek de olmaz, yatarak da olmaz.."

snape başını ona çevirirken harry de ona bakıyor, hızlı nefesler alırken snape mırıldanır

"emin olmadığın şeyleri söyleme potter-"
"dene o zaman.. bak bakalım gidecek miyim.."

snape onun gözlerine bakarken harry ciddidir, bir an sonra dudakları buluşurken snapein elindeki kumaşlar yere düşer, onun yerine harrynin üzerindeki tutarken ikisi adımlar atarak odada döner durur, kıyafetlerden kurtulurlarken bir an sonra yatağa düştüklerinde snape hatıradan çekildiğini hisseder..

"ben o değilim.."

"biliyorum.."

"öyle hissetmiyorum.."

"görebiliyorum.."

snape başını sallar, sonra kalkar ve odasına gider, kapıyı arkasından kapatırken odada potter olmasa da her şey iki kişilik gibi duruyordur sanki, snape yatağa ilerler, otururken sanki gülüşleri duyar, onun ve kendisinin, potter onu mutlu mu ediyordur, ediyorsa nasıl yapıyordur bilmiyordur ama snape öyle bir imkan göremiyor, algılayamıyordur, o uyuz ve şımarık bir çocuktur..

gerçi artık çocuk değildir, bellidir, bakışları, duruşları, hareketleri farklılaşmıştır, bir sürü şey yaşamış, çok şey atlatmıştır, ve onları *snape*le yapmıştır, snape iç çekerken eliyle gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK

PATRICK DOYLE - HARRY POTTER'S LOVE

günler yavaş yavaş geçerken snape herkesin umutlarını yaktığını biliyor, ama umursamıyordu..

hiçbir şey hatırlamıyordu, hiçbir şey.. arada sırada uzaklarda kendisinin ve potterın seslerini duyuyordu, ama onun dışında *hiçbir şey* geri gelmiyordu.. sesleri de kimseye söylememiştir zaten, söylerse bütün gözlerin umutla dolacağını farkındadır..

snape potterın onu sevdiğini anlamıştır evet, çünkü belki de onu en kötü şeyle test ediyordu, onu sevmediğini, gitmesini söylüyor, ondan nefret ettiğini yüzüne *bağırıyor*, davranışlarında gösteriyor, tıpkı eskisi gibi onu herkesin içinde rezil edip ona laf atıyor, kavga çıkartıyor, ve hep kazanıyordu..

belki de harry kazanmasına izin veriyordu, bilmiyordu, umrunda da değildir..

bazen potterı onu izlerken yakalıyordu, bazen yakalamasına rağmen ona gördüğünü belli etmiyordu, garip, arada sırada ona izin veriyordu.. yeşil gözler onu devamlı kolluyor ama belli etmemeye çalışıyordu, esas snape bu deli ediyordu, kendine bakabilirdi, hafızasını kaybetmiştir ama en azından 12 yaşında değildir, hala büyük bir adamdır..

snape uykusunda dönerken sağda bir hareket duyar, kaşlarını çatarken yatağın yanında duran kişi şıştler ve elini onun yanağına koyarak hafifçe okşarken fısıldar
"uyu.. bir şey yok, daha gece.."

snape derin bir nefes alarak biraz gevşerken onun kim olduğunu biliyor, ama şu anda onu kovmak için hiç enerjisi yok, uyuyor gibi yaparken bir yandan potterın her gece buraya gelip gelmediğini merak eder, kapıyı kitlememiş midir, nasıl açmıştır, artık o kadar iyi midir büyü konusunda,-

snape yanağında sabit duran elde, gidip gelen baş parmağın dudaklarında durduğunu hissederken nefes alır, bir aydır böyledir, ve potter acı çekiyor olmalıdır, bir şey söylemezken bir an sonra dudaklarını örten dudaklarla gözlerini açar, harry sessiz, onu öperken snape tekrar gözlerini kapatır, bir süre sonra harry onu bırakır, uzanarak onu alnından öper, dudakları alnındayken nefesini bırakır, gülümser ve fısıldar
"iyi geceler severus.."

ve sonra kalkıp yürür, kapıyı arkasından kapatır, kilit sesi tekrar duyulurken snape gözlerini açarak duvara bakar..

snape ertesi sabah kalktığında bir değişikliği hisseder ama ne olduğunu anlayamazken salonda ilerler, o sırada fark eder: potterın kitapları- eşyaları- kazağı-

snape kendi etrafında dönerken şaşkın, *bakar..*

harry gitmiştir.

SOUNDTRACK

IL PENSIERO DI TE - ANDREA GUERRA

"onu seviyorum, o kadar seviyorum ki, buna ihtiyacı varsa ondan nefret bile edebilirim.."

"harry, bu çok tehlikeli"

"ama gerekiyor.. benim severusum gitti, görmüyor musun? yine o adi adam geldi.."

hermione iç çekerken ikisi koridorda yürüyorlardır, köşeyi döndüklerinde o adi adamla karşılaşılır, harry konuşur

"yine bizi mi takip ediyorsunuz profesör?"

snape kaşlarını çatarken cevaplar

"seni takip etmekten çok daha önemli işlerim var potter-"

"ne gibi? artık nerede ne kadar nefes aldığımı yetiştirebileceğiniz bir karanlık lordunuz yok, değil mi?"

snape ona bakarken harry de ona bakıyordur, konuşur

"puan düşmeyeceğinize göre, ceza da yetkiniz dışında kaldığına göre, izin verirseniz yolumuza devam edeceğiz.."

snape onun yanındaki kadına bakar, hermione sessizdir, genç adam onları geçer ve uzaklaşırken hermione harrye dönerek fısıldar

"harry.."

harry susmasını işaret eder ve yürürken hermione de iç çekerek onu takip eder..

harry bir hafta sonra sınıfında, üçüncü sınıfların dersini bitirmiş, yara bereleri inceliyorken zil çalınca isteyenlerin gidebileceğini söyler, sağlam olanlar çıkarken içeri giren profesöre yol verirler, harry görmemiş, sırtı kapıya dönük, bir çocuğun kolunu iyileştiriyordur, çocuk snape'i görünce iyileştiğini söyler ve teşekkür ederek kolunu geri alırken harry geri bakar, snape'i görünce çocuğun iyileştiğine o da karar verir ve onu yollarken sınıf boşalınca harry masasına ilerliyor, sorar

"ne oldu? gitmeden önce bütün kapıların şifrelerini açmıştım.."

"onun için gelmedim.." harry ne için geldin diyorken kağıtlarını topluyor, hala ona bakmıyordur, snape arkada konuşur

"konuşmak için geldim.."

harry bunu duyunca ona döner, bakışları açık açık ne konuşacakmışız tadındadır, snape de ona bakarken cevaplar

"birkaç gündür bazı şeyler hatırlıyorum.. görüyorum.."

harry kaşlarını çatarken sorar

"yalan mı bu? bana acı vermek için?"

snape hayır derken cevaplar

"sen bana kızıp geçip gittikçe bir şeyler bana ulaşmaya çalışıyor sanki.."

"ve sana daha çok mı kızayım? iyi, git.."

harry dönerek içteki özel ofisine giderken snape gözlerini kapatarak sesi duymaya çalışıyor, birden konuşur

"şişeyi ben içmiştim.."

bunu duyan harry ona dönerken snape de ona bakar, genç adam mırıldanır

"biliyorum.."

ve önüne dönüp ofisine girer, snape yürürken konuşur

"hatırlamamı istemiyor muydun?"

"sen de hatırlamamak istemiyor muydun? neden hatırlamak için koşturuyorsun-"

"çünkü kafamda bir sürü farklı dünya oluşmaya başladı potter! bir yanım senden nefret ediyor, diğer yanım görmek hatta düşünmek bile istemediğim şeyleri görüp duyuyor!"

harry aldırılmıyor, eşyalarını toparlayıp düzenliyorken snape masanın önünde konuşuyordur

"ve beni en çok kızdıran şeyse, hatırladığımda o zamanki halimin bunlardan gerçekten hoşlandığını görmek! bana bir şeyler yapmışsın-"

"aşk diyoruz-"

"aşk diyemeyiz!" harry başını kaldırıp ona bakar, snape konuşur

"aşk diyemem potter, senle aşk olmaz-"

"ne olur peki? aynı kan mı? aynı beden? aynı hayat? beraber yaşamak, beraber nefes almak, benim kolum incinse senin kanının akması, ben yere düşsem senin ölmen?"

snape ona bakıyorken harry mırıldanır

"evet, bu aşk değil snape.. daha fazlası.."

snape sessizken harry tekrar kağıtlarına döner, snape konuşur

"ne yapmamı istiyorsun? hatırlamak istiyorum, dönmek istiyorum diyerek ağzına mı saldırayım?"

"iyi olurdu.."

"ve bu ne işe yarardı?"

"belki şoktan kafan açılırdı, nerden bilebilirim? filmlerde hep öyle olur, doktorlar öyle söyler, en alıştığın şeyler birden üstüne gelince beyin kendini orada hisseder-" harry tekrar ona eğilerek onu yine öyle susturan adamla gerilerken snape onun başını tutmuş, o an arıyordu, harry ise tekrar sevdiği adamın dudaklarına kavuşmuş, o an kibarlığı da, centilmenliği de unutturken atılır ve o, onu kavrar, geriletirken snape duvara dayandığını hisseder, ikisi ofiste, öpüşüyorlarken snape ona ağzını açan, kendine çeken, onu dolduran genç adamla canlanıyor, bir an sonra dudaklarını kopartırken harry durmaz, ıslak nefesi snapein boynunda, snape gözlerini kapatarak başını geri atarken harry onun boğazını biraz ısırır, snape inlerken harry fısıldar

"vücudun beni hatırlıyor.. ne kadar inkar etsen de.." ve cevap vermesine fırsat bırakmadan tekrar dudaklarını yakalarken snape de kaçmaz, muhtemelen bunun için potterı bırakmıyordu, muhtemelen bu ilgi ve alakayı seviyordu, devam etmesi için o da ona cevap verirken bu genç adamı uyarır, snape aynı anda sertleştiklerini hissederken o bir şey yapamadan üzerinde genç adamın elini hisseder, ağzını açarken harry onu da doldurur, snape red dolu bir ses çıkartırken harry aldırılmaz, onu koltuğa iterken snape oturur..

SOUNDTRACK

PATRICK DOYLE - HARRY POTTER'S LOVE

snape çaresiz, ona teslim olmuşken genç adamın sevgisi parmaklarında, dudaklarında, dokunuşlarındadır, ikisi de inliyorken snape fısıldar

"kapı kilitli mi-" harry *artık* kilitli derken dudakları tekrar buluşur, snape vücudunun gerildiğini hissediyorken masa bile dar geliyordu, bir şeyleri iter, o bir şeyler kırılır ve parçalanırken ikisi de umursamaz, bir an sonra her şey sakinliğe ulaşırken harry nefes nefese, başını onun göğsüne koyarken snape tavana bakıyor, ağzını kapatır, ve konuşmak için tekrar açarken-

"bunun için benimle beraber olduğunu söylersen ağzını kırarım.."

snape ağzını kapatırken harry başını kaldırarak gözleri tutkudan çakmak çakmak olmuş, teni alev gibi, fısıldar

"beni seviyorsun.. belki zor geliyor, biliyorum, ama seviyorsun.. ben de seni seviyorum.. ve hatırlamaya başladığını da biliyorum.. sen hatırlayana kadar sabredeceğim, hatırlamasan da sabredeceğim, çünkü seni o kadar seviyorum, ihtiyacın olan neyse onu vereceğim, ihtiyacın *buysa*, onun için de burdayım.." ve uzanarak onu öper, geri çekilirken snape onun başını tutar, gitmesine izin vermezken fısıldar

"tam olarak hatırladığımı nasıl anlayabilirsin?"

harry bakışlarını ona kaldırırken soru soruyordu, snape de ona bakıyorken tekrarlar

"seni sevdiğimi söylediğimde mi bu bir damga olacak?"

harrynin yeşil gözleri onun koyu gözleri arasında gidip geliyorken snape mırıldanır

"yoksa ben seninle yattığımda mı-"

"inanmıyorum-"

"belki de istediğim her şeyi yaptırmam gerekir-"

"severus-" snape sınırtırken başını geri bırakarak konuşur

"ya da seni okuldan atmalıyım, malum, seni eskiden çevremde istemiyordum-"

"HAİN HERİF!" snape gülerken harry onun tepesine çıkarak saçlarını yakalar, sorar

"ne kadardır-"

"harry saçım-"

"NE KADARDIR DEDİM! BEN ACI ÇEKİYORDUM APTAL-" snape onu kafasından yakalayıp kendine çeker ve dudakları ezilerek birleşirken harry inleyerek ona tutunur, ikisi güçlü ve serbest öpüşüyorlarken harry acı çekerek fısıldar

"ne kadardır-"

"sabahtan beri-" harry inlerken tekrar ona uzanır, sıkı ve sık aralıklarla onu öperken snape öpülmeye izin veriyordu, harry geri çekilerek sorar

"severus beni-"

"seviyorum aptal.."

harry gülümseyerek güzel der ve tekrar ona uzanırken snape mırıldanır
"ama sırtım acıdı-" harry gülerek hak ettin der ve onu daha da bastırırken snape de
sırıtır, acıya alışkın bir adam, onu kendine çekerken dudakları birleşir..

THE END

LOL güzel oldu. hafızayı bir anda sebepsiz yere geri getirme kararı aldım, maksat görmektir sadece..

awakencordy: *manasız bir şekilde snapein hafızası yerine gelir*

awakencordy: kapıl : *öpüşür*

awakencordy: the end

dilek: LOLLL

dilek: dünyanın en lame endingi odulu goes tooo

awakencordy: LOOL

awakencordy: YAW ONU DA YAPALIM ARKADAŞIMM

awakencordy: HER ŞEYİ YAPTIK DİYELİM

awakencordy: AAAGĞ

dilek: heee

02.09.07

05.09.07

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdflerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.